

tekst Anne-Marie Plasschaert

Het gesprek met Jeanet Bossche gaat over kinderen die het sociaal-emotioneel moeilijk hebben en over een loopbaan waarin steeds nieuwe uitdagingen worden gezocht. Jeanet haalde haar akte speciaal onderwijs om kinderen 'met een vlekje' in het reguliere onderwijs te houden, maar vond uiteindelijk toch ook haar plaats in het speciaal onderwijs.

> JEANET BOSSCHE:

'Het speciaal onderwijs

↑
Jeanet Bossche: 'Als het een rottag is geweest, ga je na: wat is er gebeurd, wat kan ik morgen anders doen?'
foto's Jan van der Meijde

'Mijn interesse en affiniteit hebben vanaf het begin gelegen bij kinderen die het sociaal-emotioneel zwaar hebben', vertelt Jeanet (46). 'Ik herinner mij in mijn eerste jaar een manneke dat enorm faalangstig was. En telkens ben ik stil blijven staan bij: kijk naar je sterke kanten, of: zelfstandig zijn is ook hulp vragen als je iets niet kan, vertrouwen geven.' De faalangst verminderde en het jongetje veranderde helemaal. 'Om die kinderen te kunnen helpen, dat vind ik zo belangrijk. Dat is wel mijn motivatie om te kiezen voor het onderwijs.' >>>

**'Als een kind zielig wordt gevonden,
wordt het afhankelijk gemaakt,
verliest het zijn zelfrespect.'**

heeft mij zoveel geleerd'

➤
JEANET BOSSCHE
Cornelis Leeflangschool

010 437 17 56

'Vroeger wilde ik reizen, naar andere werelden', zegt Jeanet Bossche, 'maar nu verblijf ik in andere werelden door te lezen. De onrust die ik toen voelde, is er nog steeds, maar op een andere manier.' Die passie voor lezen draagt Jeanet over aan de kinderen. 'En ook de cursussen drama die ik heb gevolgd, dragen daaraan bij. Want als ik voorlees, zwaai ik met mijn armen, beeld uit wat er gebeurt. Dat zeggen de kinderen.'

'Op sociaal-emotioneel gebied voelde ik mij vroeger niet veilig op school; ik was perfectionistisch, bang om fouten te maken. Ik was ook heel nieuwsgierig en vond het onderwijs leuk, maar plezier maken met elkaar was er niet bij. Dat neem ik wel mee naar mijn eigen klas. Ik vind plezier maken heel belangrijk.'

Jeanet volgde de kleuteropleiding en wilde na het behalen van haar diploma de cursus voor hoofdleidster volgen. Om ervaring op te doen solliciteerde de achttienjarige ook op een school in Berkel en werd aangenomen, maar was na een jaar boventallig. Vervolgens kwam ze in Delft op een school bij nonnen. Dat was geen succes. 'Ik had het helemaal gehad en dacht: ik ga nooit meer het onderwijs in.'

Na wat omzwervingen, waaronder au pair in de VS en telefoniste in eigen land, keerde ze toch weer terug in het onderwijs.

Zielig

Jeanet vond een baan op een basisschool in Overschie en om haar kennis wat op te krikken haalde zij de akte speciaal onderwijs, wat nu heet 'master Gedrag'. 'Ik wilde dat doen om kinderen binnen het regulier onderwijs te houden', geeft zij aan.

Ze vertrok enige tijd later naar basisschool Pluspunt in Prinsenland. 'Een gewone school', aldus Jeanet, 'maar door bij de bouw

rekening te houden met kinderen met een lichamelijke beperking, zitten bijvoorbeeld spastische kinderen gewoon met andere kinderen in een klas. Ik nam mij wel meteen voor: als ik ze zielig ga vinden, ga ik hier weg. Als een kind zielig wordt gevonden, wordt het afhankelijk gemaakt, verliest het zijn zelfrespect en dat is niet goed.'

Maar bij Pluspunt loopt alles op roltjes. Toch heeft zij na een aantal jaren een nieuwe uitdaging nodig en maakt de overstap naar de Cornelis Leeflangschool voor speciaal onderwijs. Jeanet komt er te werken op de locatie in Zevenkamp.

Gaaf

In Zevenkamp zit een nieuw team, dat aan de slag gaat met het ontwikkelen van een goed pedagogisch klimaat waarin pedagogisch handelen centraal staat. Deze onderwijsvisie wordt ook overgebracht naar de andere locatie, in Overschie. Dat was nodig, volgens Jeanet – het is zo'n dertien jaar geleden – want daar was het motto als

er weer eens bloed vloeide bij een vechtpartij: 'Zo zijn deze kinderen.'

'Wat ik heel gaaf vind aan deze school is dat wij gezamenlijk verantwoordelijk zijn voor de hele club, locatieoverstijgend', zegt Jeanet. 'Dat komt doordat we de afspraken over dat pedagogische klimaat schoolbreed hebben gemaakt.'

De jaren in het speciaal onderwijs hebben Jeanet veel geleerd, zoals zij zelf zegt. 'Het heeft mij zo veel gegeven. Je moet reflecteren op je eigen handelen en dan groei je door. Als het een rottag is geweest, ga je na: wat is er gebeurd, wat kan ik morgen anders doen? Dit najaar kregen wij bijvoorbeeld een heel boos mannetje in de klas. Dat zag je aan het meubilair dat door de klas vloog, maar ik wil dan weten wat daarachter zit, want er zit van alles achter. En ondertussen leer je hem zijn boosheid een plaatsje geven, want ook die is echt. Dat is voor mij een uitdaging en samen met mijn duocollega zeggen wij dus regelmatig: wat gaan wij als juf vandaag weer leren?' 🗨️